

MİT'in
Provakasyonla-
rını boşta
çıkardık!

PÊŞENG
BO ŞORES

OCAK-ŞUBAT
1968
SAYI : 62-63

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN

Vesayetsiz Bir Demokrasi İstemi

Aşen Tuncell'inin Ovacık kazasından olan ama İstanbul'dan SHP milletvekili seçilmiş olan M. Ali Eren'in 19 Ocak 1983 günü parlamentoda gündem dışı bir konuşma yaparak "Türkiye'de bir ulusal sorunun varlığı"na değinmesi "ulusal azınlık" deyimini kullandığı Kürtlerin kültürel haklarının verilmesi gerektiğini dile getirmesi Türkiye kamuoyunda büyük yankılara yol açtı. Yankıları doğaltı karşılamak lazım. Lozan Anlaşması öncesi TBMM tartışmalarından bu yana herhalde Türk parlamentosunda ilk kez bir parlamenter resmen ve adıyla "Kürtler"den; onların kimi haklarının tanınmasından bahsediyor.

Lozan siyasi manevralarıyla Kürtlerin adını defterden silindiğini, 1925-1938 arası kanlı katliamlarla da varlığını büsbütün ezdiğini sandığı Kürtlerin adının, varlığının yadsınmaz düzeyde kendisini kabul ettirmeye başladığı bir dönemde; parlamentoda da "Kürt" adını duyan sömürgeci Türk burjuvazisi, kuduruyor. Tercüman'a baksanız, o gün parlamentoda kara bir gün yaşanıyor. Biz Kürtler açısından sömürgeci Türk burjuvazisinin bu kudurganlığında şaşılacak bir şey yok. Ama uluslararası kamuoyunda, bu olay bir kez daha diktatörlüğün yüzüne çekmeye çalıştığı demokrasi görüşünün ne sahtekarca yapılmış bir maske olduğunu göstermiştir. Maskenin ardındaki kara yüz bir kez daha açığa çıkmıştır. Ayrıca, maskenin ardında sırtının sadece diktatörlüğün kara yüzü olmadığını da görülmüştür. Demokrasi havarisi Demirel'in DYP'si SHP'ye çöreklenmiş olan Kemalist CHP artıkları da o kara yüz kervanında olduklarını göstermişlerdir.

Ne yazık ki Türk aydınları ve demokratları da sövenizm ruhuyla müzminleşen hastalıklarından kendilerini kurtaramamış olduklarını bu olaya bir kez daha gün yüzüne vurmuşlardır. Kimisi, M. Ali Eren'e hükümetten, partilerden, burjuva basınından; kısaca dört bir yandan

yöneltilen salvo ateşine ve tehditlere karşı tın etmezken kimisi de "erken çıkış yaptı, zamansız öttü" diyerek açıktan ya da içten içe öfkesini kusuyor. Tabii aynı gerekçeyle, yüzünü çevirip sıvısanlar da yok değil. Türk aydınlarının Kürt halkı için değilse Devamı: S. 4'te

«Devrimci» Kılıflı MİT Bildirileri

Sömürgeci burjuvazi, TC tarihinin hiç bir döneminde denetim ve yönetimi altındaki kurum ve kuruluşlar aracılığıyla yalan raporlar düzenlemekten, yalan ve demagoji üzerinde temellenen propagandalar yapmaktan kaçınmadı, kaçınmayacak. Basın ve yayın organları, radyo ve televizyon kurumları, istihbarat örgütleri bu işin yürütümünden sorumludur. Hergün binlerce sayfalık yalan haber üretiliyor, kitlelere ulaştırılıyor. Gerçekler çarpıtılarak rejimin yaşamı uza-

tırmaya çalışılıyor. Görevli kurum ve kuruluşlar modernize edilmiyor, eski metodlara yenileri eşlik ediyor.

Son dönemlerde, MİT bünyesinde faaliyet gösteren "Psikolojik Savunma Başkanlığı" bir dizi bildiri yayınladı. Bazı bildirimler, anti-faşist, devrimci-demokrat, komünist örgütlerin adına yayınlanırken; bunlardan bazıları için uydurma isimler kullanıldı. Eldeki kanıtlar, tümünün aynı merkezden yönetildiğini gösteriyor. Devamı: S. 3'te

Irak Kürdistanı:

İki Büyük Askeri Eylem Gerçekleştirildi

Irak Kürdistanı'ndaki peshmerge güçleri her doğan günü yeni büyük askeri zaferlerle karşılaşıyorlar: düşman üstlerine saldırıyor, pusuya düşürüyor, karşı saldırıları geri püskürtüyor ve Kürdistan toprakları karşı karşıya düşman güçlerden temizlenerek kurtarılmış bölgeler genişletiliyor.

Ocak ayı içerisinde peshmerge güçlerinin gerçekleştirdiği iki

büyük baskında, 1000'in üzerinde düşman askeri öldürüldü, bir o kadarı esir edildi. Düşmana ait bir çok yapı ve tesis yokedildi. Önemli miktarda askeri araç ve gereç tahrip edildi ve büyük bir miktar da savaş ganimeti olarak kamulaştırıldı.

Ocak ayının bu iki önemli askeri başarısının ilkinin, ayın ortalarında İKDP'ye bağlı peshmerge

Devamı: S. 8'de

ÖĞRETMEN ÖRGÜTLENMESİ VE ANADİLDE EĞİTİM

N. ARYAN

Sömürgeci Türk devletinin ırkçı şoven eğitim politikasının açmazı gün geçtikçe belirgin bir şekilde derinleşirken, eğitim emekçilerimizin örgütlenme çabaları da ürün vermeye başlıyor. Tüm elverişsiz ağır siyasal, ekonomik koşullara rağmen bu ürün eğitim emekçilerimizin onurlu örgütlü geleneğini geçmişti aratmayacak bir ideolojik perspektife örgütlemenin ilk adımı olabilecektir mi? Bu sorunun olumlu yanıtı, 1980 öncesi olduğu gibi, bugün de bu harekete öncülük eden güçlerin; yani çeşitli görüşlere sahip olan fakat bu alanda DEK (Demokratik Eğitim Kurultayı) platformu, TÖB-DER 4. Kongre kararları ve çeşitli düzeydeki TÖB-DER yöneticilerinin katıldıkları en son platformlarda prensipler düzeyinde varılan ortak görüşlerin gereklerini taviz vermeden pratikte yerine getirmeye bağlıdır.

Kürt öğretmenler açısından bu prensiplerden en önemlileri: "Anadilde eğitimin ilkesel bir kararlılıkla savunulması" ve "Kemalizm denilen ırkçı şoven burjuva ideolojisinin harekette etkinlik kazanma çabalarına karşı durulması"dır. Kurulan ve kurulacak öğretmen örgütlerinin temel harcı bu prensiplere yoğun olduğu oranda Kürt öğretmenlerden yığınsal bir şekilde destek bulacaktır. Doğrusuyla iki ilkinin öğretmenlerinin demokratik hareketi, çalışan öğretmenlerin yasal olarak bir derneğe üye bile olamadıkları kadar ağır olan siyasal koşullara rağmen, tüm ilercil eğitim emekçilerimizi kucaklayacak düzeyde doğru örgütlenme adımlarını sürdürecektir.

Faşist diktatörlüğün tahribatlarının bir deprem enkazına dönüştüğü alanlardan birinin de eğitim alanı olduğu bu alanda da çok yönlü saldırıların yönelmediği en önemli kesimlerden birinin öğretmenler olduğu söylenebilir. Fakat, bu genel ve doğru belirleme Kürt öğretmen-

lerin uğratıldığı vahşet saldırıları ve genel olarak Kürt halkının, özel olarak da Kürt çocuklarının eğitim alanında aldığı kısıtçı anlatmak için yeterli değildir. Sömürgeci devletin, Kürt halkını yoksayma amacından kaynaklanan ırkçı şoven ve asimilasyoncu eğitim politikası, kundaktaki bebelerimizi mahkeme salonlarında sürdürecektir kadar vahşice uygulandı. Öğretmenlerimiz yaşamalarının en yığınsal mecburi iskanına uğratıldılar. Gerek görevlere son veremeler gerekse de sürgünlerle yaratılan boşluk öğretmen kıtlığı MİT görevlilerinin Kürdistan'da görevlendirilmesiyle dolduruluyor. Bu arada bir çok okulu ve sağlık ocağı da kapatılarak Kürt halkına karşı askeri karargah haline getirildi.

Kürdistan'daki sömürge valiliği, asimilasyoncu eğitimi daha iyi uygulamak amacıyla Kürdistan'daki öğretmenlere "fazladan" ödeme yapıyor. Buna rağmen, Kürdistan'daki öğretmen açığını kapatamıyor. Özellikle köy okullarına bazı subaylar öğretmen olarak atanıyor. Bu uygulama da gösteriyorki Kürdistan'daki okullardan birer asimilasyon kurumu olarak yararlanma sömürgeci devlete yetmiyor. Onlar, okulları devletin birer terör karargahı olarak da kullanıyorlar. Bu uygulamaya ta 12 Eylül 1980'den önce başlanmıştı. Örneğin Siverek ve Tunceli yatılı bölge okulları daha 12 Eylül faşist darbelerinden önce askerlerce karargah olarak kullanılmaya başlanmıştı. 12 Eylül'den sonra ise hemen hemen Kürdistan'daki tüm köy okulları işkence yerleri olarak kullanılmaya başlandı. Daha sonra gerek Hakkari, Sirt ve Tunceli yöreleri başta olmak üzere okullar öğrencilere kapatılıp askerlerce işgal edildi. Son aylarda ise köy okullarından daha iyi birer işkence ve ihbar merkez olarak yararlanmak için askeri "öğretmen" uygulaması-

na başladılar. Tüm bunlar sömürgeci devletin Kürdistan'da eğitim adına yaptığı vahşetlerin sadece birkaç örneğidir.

İşte böylece, korkunç barbarlıklarla karşı karşıya olan bir halkın öğretmenlerini örgütlemeye başarılı olmanın olmazsa olmaz koşulu bu halkın, özellikle eğitim alanındaki taleplerini programlamaktır. Kürt öğretmenler için bunun somut ifadesi, Kürtçe ve ulusal azınlık dillerinde eğitim yapma hakkının kararlılıkla savunulmasıdır. (Bu talebi eğitim emekçilerimizin diğer ekonomik özlük ve mesleki sorunlarına bağlı olarak savunmayan bir örgüt eğitim emekçilerimizin geçmiş ortak hareketinin devamı olarak görmek olanaklı değil.

Türkiye'de Kürdistan'da olduğu gibi olmasa da eğitim alanında diktatörlüğün yaratığı kargaşa tüm şidetiyile sürüyor. Öğretmen açığı had safhadadır. Sınıflardaki öğrenci sayısı, bazı yerlerde 120 gibi rekor seviyeye ulaştı. Bir öğretmenin masaş ev kirası ve karın doyurmaya bile yetmeyecek derecede azalmıştır. Üniversitenin kışla konumu sürüyor. Güvenlik soruşturması uygulaması sürüyor. Öğretmen olarak atanmak için ilgili sınavı kazanan 11.444 öğretmenenden sadece 865'inin güvenlik soruşturması sonucu "temiz kağıdı" aldığı (27 Ekim Milliyet) gözönünde bulundurulduğunda hem bu uygulamaların korkunçluğu hem de tüm çabalara rağmen diktatörlüğün öğretmenleri sindiremediği ortaya çıkıyor. Eğitime bütçeden ayrılan pay 1979 da %12 iken bugün %8,5'e düşürülmüştür. Buna karşın, askerli harcamalarına bütçede ayrılan paradan aynı dönemler için %2'lik bir artış var. Halkın öğretmenlere kuşku ile bakması için tüm devlet olanakları kullanılıyor. Bugünkü ağır ekonomik koşullarda işçi-

Devamı: S 9'da

«Devrimci» Kılıflı MİT Bildirileri

Baştarafı: S.1'de

MİT'in yafan ve provakasyon çabalarını bosa çıkarmak, devrimci hareketin ilerlemesi açısından önemlidir. Bundan dolayı bu bildirilerden bazılarına P6-şeng sayfalarında değinmekte yarar olduğu kanısındayız.

"AÇIKLAMA-2"

1987 Şubatı'ndan başlayarak Avrupa'nın çeşitli kentlerinde düzenlenen Newroz gecelerine PKK'lıların saldırısıyla meydana gelen ve bazı insanların ölümü veya yaralanmasıyla sonuçlanan olaylar sürerken, MİT de bu gerçik ortamdan istifade ederek devreye girdi. KOMKAR (Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu) kişisel kopya edilerek 24. 4.1987 tarihli bir bildiri metni basılıp çeşitli adreslere postalandı. Bununla olaylar boyutlandırılmak isteniyordu.

Sözkonusu bildirinin ilk paragrafında, sanki bu bildiri, KOMKAR'ın daha önce dağıttığı bir bildirinin devamı niteliğindedymiş gibi gösteriliyor. Ve ekleniyor: "Bu kez Apocularla ilgili bazı gerçekleri sizlere iletmeyi görev biferik ikinci açıklamamızı yapıyoruz."

İçerdiğinden rahatlıkla anlaşılabilirceği gibi bu bildiri provakasyonları körüklemeyi, PKK üyelerini KOMKAR ve TKSP taraftarlarına saldirtmayı amaçlıyor.

MİT bildirisinin PKK'yla ne derece etkilendiğini bir yana bırakarak, aynı dönemde Hannover'de bir TKSP militanının PKK taraftarlarına öldürüldüğünü hatırlatalım. Bunu bir süre sonra Paris'te bir KOMKAR yöneticisi TKSP üyesinin katli izledi.

"PKK'YI HAIN İLAN EDİYORUZ"

PKK'nin KOMKAR bürolarına, KOMKAR ve TKSP üyelerine saldırılarını devam ederken; 10.7. 1987 tarihli bir bildiri daha "PKK'yi Hain İlan Ediyoruz" başlığı altında, yine KOMKAR

kışisel kopya edilmek suretiyle MİT tarafından kaleme alınarak piyasaya sürüldü. Bunun da birinci paragrafında, bu bildirinin daha önce "AÇIKLAMA" başlığını altında dağıtılan bildirilerin devamı olduğu belirtiliyor.

Daha evvel dağıtılan "AÇIKLAMA 2" başlıklı bildiride görüldüğü gibi, bu bildirinin de ana amacı, oluşan provakasyon ortamından istifade ederek PKK'yi TKSP ve KOMKAR üyelerine ve diğer yurtsever örgütlere saldirtmaktır.

"SOL BİRLİK-YENİ DEMOKRATLAR"

MİT tarafından piyasaya sürülen bildirilerden biri de "SOL BİRLİK-Yeni Demokratlar" imzası ve 12 Ekim 1987 tarihini taşıyor.

Bu bildiri metninin sıvrı ucun TKP'ye yönetilmiştir. TKP, PKK'yi desteklemek, "Gerçek Komünist Parti benim" demesine rağmen, "12 Eylül faşist ve Maoist teröristleri ezdi" diye sevinmiş olmakla, cezaevlerinde "Tek tip elbise" direnmeleri ve 12 Eylül'ü kinamaktan başka bir şey yapmamakla, "sorun buymuş gibi Marksizm-Leninizm bu derece küçülterek, halkla ayrı elmenin ve kendilerini avutmanın keyfini yaşamak"la, bir göçmen ailesi olarak "Yurtdışında laf üretmekten başka bir şey yapmamak"la; TKP'ileri "Marksizm-Leninizm perdesi arkasına saklanmış İsbirlikçiler" olmakla suçlanarak bazı sol sioganlar atılmaktadır.

Görüldüğü gibi bu bildirideki "Yeni Demokratlar" imzası da MİT'in bir başka bereketidir. Çünkü politikadan azbuçuk anlayayan her ilerici, yurtsever kişinin de bildiği gibi Türkiye veya Türkiye Kürdistanı'nda bu isim taşıyan herhangi bir sol örgüt yoktur. MİT, varolan partilerin isimlerini kullanmakla yetinmiyor; olmayanı da kondisi üre-

tiyor.

"DOĞU VE GÜNEYDOĞU TÜRKİYELİLERİN SESİ"

MİT bildirilerinden bir diğeri de 19 Ekim 1987 tarihlidir. Bildirinin başlığı: "Barış ve Bağımsızlık Savunucularına". Bildiride kullanılan imza; Doğu ve Güneydoğu TÜRKİYELİLERİN SESİ".

Bu bildiride özette şu görüşlere yer verilmiş:

Köklenimiz (Kürtlerin kökeni kastediliyor P.N.) tam olarak aydınlanmamış. Bu topluluk (Kürtler P.N.), yöneticilerin ihmalkarlığından dolayı çile çekiyor. "Kimi terörist, kimi Marksist-Leninist, kimi ise gelişmiş ülkelerin güdümünde" birtakım örgütler ve kişiler devlete karşı mücadeleye atılmışlar. Bu kişiler, utopik düşünceleri silaha sarılmışlar. "Şifaf bilincine (!)" ermişler. Avrupa'da cepleri para görünce beyinlerini de değiştirmişler. Bunlar rahat evlerde oturup, şarap ve bira içerek Avrupa'nın komünist ve hümanistlerinin desteği ile güdüler, enstitüler kurmuşlar. "Bizim bize ("doğu ve güneydoğu", yani Kürdistan halkına) "inanetin en büyüğünü yapmaktadırlar".

Bu bildirinin son bölümünde sunlara da yer verilmektedir: "Adımıza leke sürüyorsunuz! Biz niyet, yiğit, sözüne, özüne sadık insanlar, kimin dost, kimin düşman olduğumuzu iyi biliyoruz....Tarihten öğdığımız dersler vardır". "Bizim hat bırakın". "Bizimle yaşamaya mücadeleimiz üzerinde kapınmaya yeterli". "Yaşam hakkımızna saldırıyosunuz". "Kahrolsun her faşist imana".

"KEMALİSTLERİN AÇIKLAMASI"

Aralık 1987 tarihli "Gançlar Halkımızla" başlıklı MİT bildirisi de "Kemalist Devrimci Adına" imzasıyla piyasaya sürüldü.

Burada işlenen olaylara Ti-

düşmanlığıdır. Bildiride, TKP Genel Sekreteri Yaşar Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) ve TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın'ın, geçmiş dönemde emperyalist, sömürgeci olarak niteledikleri Avrupa'lı güçleri arkasına alarak Türkiye'ye döndükleri ve bu hareketin Türkiye'nin bağımsızlığına yönelik bir komplo olduğu belirtilerek; bunun "Marksizm-Leninizm'e ve çağdaş Kemalizm'e ters bir tutum" olduğu vurgulanıyor. Bildiriye göre; TKP, geçmişte Kram'ın yönetimine bağlıydı, bugün de bazı batılı güçlere tam bağlıdır. Ve bundan sonra eklenerek, TKP'nin "sadece Osmanlı dönemi kapitülasyon artışı bir grup" olduğu, bugün Türkiye'yi batılılara bağımlılaştırmak istediği tes-

bitine gidiliyor.

BİZE DÜŞEN GÖREV

Devrimci demokratik güçler, halklarımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde sık sık MİT'in bu türden bildirileriyle karşılaşacak, provakasyonlara çekilmek istenecek, karalanacaktır. Burada tüm faşizm karşıtlarına, devrimci demokratik güçlere ve en başta da komünist güçlere önemli görevler düşüyor. Bu türden oyunlara karşı duyarlı olalım. MİT'in bizlere yönelik her türden saldırısını püskürtmek, silahlarını geri teptirmek için ne gerekiyorsa yapalım. Emellerini kursaklarında bırakalım!

Vesayetsiz Bir Demokrasi İstemi

Baştarafı: S. 1'de zikre, M. Ali Eren'in dediği gibi Türk demokrasisinin vesayet altından kurtarılması için bile olsa sesini şovenizmin; tehdit ve saldırganlığın salvo ateşine karşı yükseltmemiş olması Türkiye demokrasisi için ne büyük talihsizlik!

Bu arada parlamentoda bulunan sözcümüz ona "Kürt kökenli parlamenterlerden, usaklık yarışında koşturanlarını saymasak bile, diğerlerinin suskunluklarını ya da köşe bucak kaçışlarını da geçiştirmek lazım. Ailevi ya da aşiretsel çatışmalarda, gözünü kırpmadan cinayet işletenlerin; bu uğurda ömrü boyu hapse ya da ölüme girmekten korkmayanların, Türk parlamentosunda kendi ulusal varlıklarına, ulusal onurlarına küfredilirken sus pus olmaları; köşe bucak kaçmaları ancak onların ulusal kişiliklerini ulusal onurlarını yitirmiş olmalarına bağlamayacaksak neye bağlıyacağız ki?

Başta Erdal İnönü olmak üzere milletimizde, M. Ali Eren Kürtler için "azınlık" dedi diye kızgınlarını dile vuruyorlar. Gerçi, beyanlarında, Kürtler bu memleketin eşit haklara sahip vatandaşları; onlar da Türkler gibi

memleketin temel unsurlarıdır" biçiminde kargaları bile güdüren demagojilere başvuruyorlar ama, gerçekte Kürtleri "azınlık" statüsünde bile görmeye tahammülleri olmadığını vurguluyorlar. Evet, Kürtler için ulusal azınlık statüsü tanımı hiçde gerçekleri yansıtmıyor. Ama Erdal İnönü ve Ecevit gibilerinin göstermeye çalıştıkları gibi "Türkiye'de azınlık ulus bile olmayan unsurlar" oldukları için değil... Kürtler, Türk sömürgeciliğinin egemenliği altındaki kendi ülkelerinde, baskı ve zorbalık altında yaşayan, her türlü ulusal demokratik haklarından yoksun bir ulustur.

İster hükümeti, parlamentosu ya da ordusu olsun, isterse de demokrasi, aydını ya da sade vatandaş olsun; her Türk'ün kafasına şu gerçeği yerleştirmesi

gerekir: Kürtleri bırakalım, ne idüğü belirsiz bir unsur gibi görme, "azınlık ulus" statüsünde bile görme ya da bir takım kısmi kültürel haklarının tanınmasından dem vurma, soruna en ufak gerçekçi ve haklı bir yaklaşım sağlayamaz, sağlıklı çözümlerin önünü açamaz. Çünkü gerçekte Türk ulusundan ulus olarak hiç bir ekşisi olmayan, kendi ülke topraklarında çoğunluğu oluşturan Kürt ulusunun kısmi bir takım kültürel haklara davasından ve kavgasından vazgeçeceğini sanmak hayal olur. Bu gerçeği kabul etmeyen hiç bir parlamento, hükümet, kurum ya da kişi ne demokrat olur ne de Türkiye'nin sorunlarını çözebilir. Türk parlamentosu, hükümeti, siyasetçisi ya da aydını kabul etmek zorundadır ki; bir ulus olarak Kürtler hangi hakla sahip Kürtler de o haklara gerçekten sahip olmalıdır. Bunun en başında da kendi kaderini tayin hakkı gelir. Türk ulusunun kendi kaderini tayin hakkı var da Kürt ulusunun neden olmadığını? Bunu göremeyen birine gerçekçi ve demokrat nitelmesi nasıl yakıştırılabilir ki?

Bu nedenle, M. Ali Eren'in parlamentodaki konuşması, elbetteki gerçek çözüm önerileri getirmekten henüz çok uzaktadır. Ama içinde bulunduğumuz koşullarda, bu konuşmanın onurlu ve tarihsel bir tutum olduğu gerçeğini gözardı etmez. Bir başlangıç olması ve bir sürü tabuyu yıkmaya hizmet etmesi, Türk demokrasisinin vesayet altından kurtarılması istemini yansıtmaya bakımından bu onurlu tutumu alkışlamak ve ona sahip çıkmak gerekir. Bu, hem Türk aydını ve demokratlarının hem de ulusal davasına sarılmış her Kürdün görevidir.

Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı

güçlerimizi birleştirelim!

Yasal TBKP Girişimi Aynı Zamanda SOL BİRLİK'i Dağıtma Girişimidir

TKP ve TIP Genel Sekreterlerinin TBKP'yi yasal olarak kurmak üzere Türkiye'ye gidip kendilerini tutuklatmaları, kamyonunun da takdir edeceği gibi Türkiye ve Kürdistan Sol Birliği'ni de yakından etkileyen bir durum ortaya çıkarmıştır. !

Sol Birlik açısından ortaya çıkan yeni durum karşısında partimizin görüşlerini, bugüne kadar değişik düzeylerde sözlü olarak belirtmekte beraber, yazılı bir açıklama yapmadık. Bunun nedeni, şimdiye kadar taraflar arasında ortak bir tutum sağlayabilme inancıyla Sol Birlik içinde girişimde bulunmamızdır. Ancak bugüne kadar yaptığımız girişimler, Sol Birlik tarafları arasında ortak bir tutum ortaya çıkarmamış ve böyle bir tutumun sağlanamayacağı inancımızı pekiştirmiştir.

Bu inançtan hareketle, PPKK Politik Bürosu, aşağıdaki açıklamayı yapmayı zorunlu görmüştür:

Herşeyden önce TKP ve TIP Genel Sekreterlerinin Türkiye'ye dönme kararları Sol Birlik'in diğer taraftarlarından habersiz alınmış, konu hiçbir şekilde Sol Birlik platformuna getirilip tartışılmış değildir. Partimiz de herkes gibi bu kararı ve ardından gelen gelişmeleri başından haber almıştır. !

Partimize göre, adı geçen her iki partinin, Türkiye'de yasal TBKP'yi kurma kararlarının Sol Birlik'ten ayrılmaya ya da onu dışlama kararı anlamına geldiği inancındadır. Bu demektir ki yasal TBKP kurulduğu zaman adı geçen partiler açısından Sol Birlik olayı bitecektir. Deyim yerindeyse TIP ve TKP Sol Birlik'ten boşanma kararlarına vermişlerdir, ancak henüz onunla aynı çatı altında yaşamaya devam etmeleri, henüz kendilerine ayrı bir ev bulamamış olmalarından dolayı yasal evlerini inşa et-

tikleri gün yasa dışı olan Sol Birlik çatısını terkedeceklerdir.

Gerçek böyle olduğu halde, olayın Sol Birlik'i etkilemediği ya da onun geleceğini ilgilendirmedigi gibi bir tutum içinde olmak hem Sol Birlik taraftarlarına hem de kamuoyuna karşı dürüst davranmamaktır. Partimizin, Sol Birlik açısından görüşü budur ve bu görüşün gerekleri doğrultusunda davranmayı kararlaştırmıştır. !

Partimiz legalleşmeye ya da le-

gal mücadele araç, biçim ve yöntemlerinden yararlanmaya karşı değil; ancak TKP ile TIP'in, içinde bulunduğumuz faşist diktatörlük koşulları altında, Türkiye ve Kürdistan sol güçlerle işbirliğini ve ortak demokrasi kavgasını bir yana iterek, yasallaşmış ve kurumlaşmış demokratik hak ve özgürlüklerin garantisizliği altında gerçekleşmesi gereken bir yasal örgütlenmeden vazgeçerek bir legalleşme yolunu Devamı: S. 11'de

Ortadoğu ve Kuzey Afrikalı Kurtuluş Hareketleri Dünya Halklarını Filistin Halkıyla Dayanışmaya Çağırdılar

Ortadoğu ve Kuzey Afrikalı onlarca parti ve örgüt iki adet ortak çağrı metnini yayınlayarak dünya halklarını, uluslararası kuruluşları İsrail siyonizmine karşı Filistin halkıyla dayanışmaya çağırdılar.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe, Filistin Kurtuluş Cephesi, Filistin Halk Mücadele Cephesi, Filistin KP, Irak KP, Mısır KP, Suudi Arabistan KP, Lübnan KP, Ürdün KP, POLİSARİO, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, Bahreyn Halk Kurtuluş Cephesi, Umman Halk Kurtuluş Cephesi, Yurtdışındaki Mısırlı Yurtseverler Topluluğu, TKEP, TKP (B), PPKK, KUK-SE ve Kürdistan Sosyalist Hareketi'nin 20 Aralık 1987 tarihli ortak çağrı metninde İsrail siyonizminin işgal altındaki eyaletleri kınanarak, Filistin halkının haklı direnişi selamlandı. Tüm bölge ve uluslararası heyetler, insanî, demokratik tüm kamu kuruluşları İsrail'in bu saldırgan politikasını açığa vurmaya, boşa çıkarmaya, bunun için uluslararası toplantılarda gerekli

tedbirleri almaya, Filistin halkının kendi kaderini tayin ederek bağımsız devlet kurma talebine destek olmaya çağınıdılar. Söz konusu çağrı metninde "Ortadoğu'da gerginliğin giderilmesi ve güvenliğinin sağlanması" için bunun zorunluğuna yer verildi.

30.12.1987 günü biraraya gelen Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe, Filistin Kurtuluş Cephesi, Filistin Halk Mücadele Cephesi, Filistin KP, Irak KP, Ürdün KP, Mısır KP, Suudi Arabistan KP, Lübnan KP, Suriye KP, POLİSARİO, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, Umman Kurtuluş Cephesi, Irak Demokratik Topluluğu, Yurtdışındaki Mısırlı Yurtseverler Topluluğu, Irak Sosyalist Partisi, PPKK, I-KDP, Kürdistan Demokratik Halk Partisi, TKEP ve TKP (B) bir kez daha ortak bir çağrı metni yayınladılar. Söz konusu Parti ve örgütlerin çağrı metninde şu görüşlere yer verildi:

"İşgalci İsrail yöneti-

Devamı: S. 11'de

Pêşeng : Sayfa 5

"Kalkınmada öncelikli yöreler" uygulaması ile **KÜRDİSTAN KALKINDIRILYOR MU?**

F. MIZGIN

Zaman Zaman, düzenlediği konferanslarla, sömürgeci tekelci burjuvazinin ekonomik çıkarlarına ve dolayısıyla plan ve programlarına ışık tutmaya çalışan "Ekonomik ve Sosyal Etüdler Konferans Heyeti"nce, 18-19 Ocak günlerinde İstanbul Sheraton Oteli'nde, Türkiye'de Bölgesel Politika konulu bir seminer düzenlendi.

Seminere katılan burjuva politikacılar, sosyal bilimciler ve ekonomistler ile işadamları ve sanayiciler, Amerika'ya yeniden keşfedilmesini, "Doğu"nun, yani Kürdistan'ın, Türkiye'nin diğer bölgelerine oranla ekonomik ve sosyal olarak hayli geri kaldığını tekrar keşfettiler(!)

Anılan konferansta Bilis Milletvekili Kamuran İnan, eski Sanayi Bakanı ve TUSİAD başkanı Şahap Kocatopçu, ekonomist Prof. Dr. Savaş Akad, Prof. Dr. Emre Gönençay, "Bölgesel dengesizliğin bulunduğu ve bunun bir hayat boyu sürdüğünü" (Milliyet, 26 Ocak 1988) ifade etmek suretiyle, Kürdistan'ın geri bırakılmışlığında temel nedenler olan sömürgeciliği ve kapitalizmi temize çıkarmaya çalışarak, bilinen terraneyi, yani bu bölge'de halen uygulanmakta olan "Kalkınmada öncelikli yöreler" uygulamasının pekiştirilmesi gerektiğini tekrarladılar.

Bilindiği gibi, tüm Cumhuriyet hükümetlerinin programlarında, "Doğu ve Güneydoğu Anadolu"nun, yani gerçek adıyla Kürdistan'ın, "kalkındırılmasına" özel bir önem verileceği dikkatli ve özenle belirtilir. Bu amaçla sözkonusu "bölge"de, özel tedbir, "teşvik" vb. uygulamaların ihyata geçirileceğinden bahsedilir.

1963 yılından sonraki "Beş Yıllık Kalkınma Planları" döneminde ise hükümet

programlarındaki süslü lafların ötesinde Kürdistan, "Kalkınmada öncelikli yöreler" kapsamına alındı ve sözde bu "yöre"nin kalkınması için özel çabalar sarfedildi, sarfedilmekte.

Sömürgeci faşist cunta ise, Kürdistan'da gelişen ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımını etkisizleştirmek için sözkonusu terraneyi daha bir gurultu ile tekrarladı. Cuntanın bakanlar kurulu, 3.7.1981 tarihinde 8/3338 sayılı kararla "Kalkınmada öncelikli yöreler" kapsamındaki illeri 40'tan 25'e indirirken; Antep hariç, Kürdistan'ın 18 ilini, "Kalkınmada 1. Derecede öncelikli" olan 20 il kapsamına aldı ve sözde kalkınmak için özel tedbir ve teşvik uygulamalarını arttırdı!

Ancak gelmiş-geçmiş tüm hükümet programlarındaki parlak vaadlere ve "Kalkınma Planları"ndaki bu özel uygulamalara rağmen, her ne hikmetse(!) Kürdistan bir türlü kalkınmadı. Aksine Kürdistan'da Türkiye'deki bölgeler arasındaki ekonomik ve sosyal dengesizlik her geçen gün daha da arttı, uçurum daha bir derinleşti.

SON BİR YILIN RAKAMLARI NEYİ GÖSTERİYOR?

DPT-Tevsik Bakanlığı'nın verileri, 1987'nin ilk 10 ayında, teşvik belgesi verilen yatırımlardan, "Kalkınmada öncelikli yöreler"nin aldığı payın, yüzde 5,8 gibi çok düşük bir düzeyde kaldığını ortaya koyuyor. Buna göre toplam tutarı 5 trilyon 551 milyar lira olan teşvikli yatırımların, ancak 323 milyar liraş anahtar "yöre"ler için kullanılmış oluyor.

Bu durumda Antep dahil tüm Kürdistan, teşvikli yatırımlar-

dan, yüzde 6,9 oranında pay alırken (Bunun yüzde 1,4'ü "Doğu" ve yüzde 5,5'i "Güneydoğu" diye tabir edilen bölgeye yöneliktir.); Marmara Bölgesi, yüzde 27,2, Ege Bölgesi ise, yüzde 15,8 oranında pay almıştır. Yani tüm Kürdistan'a yönelen teşvikli yatırım, sadece Marmara Bölgesi'nin yaklaşık dörtte biri kadardır.

Bu veriler, "Kalkınmada öncelikli yöreler" adı altında, Kürdistan için getirilen sözde özel teşviklere rağmen, yatırımların en gelişmiş bölgelere tercih ettiklerini ve böylece genel olarak Kürdistan'da Türkiye, özel olarak da Kürdistan'da en gelişmiş Türkiye bölgeleri arasındaki dengesizliğin her geçen gün daha da arttığını açıkça ortaya koyuyor.

BU DURUMUN "HİKMETİNDEN SUAL OLUNMAZ DEĞİL"

Özel teşvik ve tedbirlere rağmen yatırımların Kürdistan'a yönelmesinin sağlanamaması ve "Bölgesel dengesizliği" gidermek amacıyla yürürlüğe konan uygulamaların, tersi sonuçlar vermesi, ilk bakışta çelişkili bir durum gibi görülür. Ancak şair'in deyimıyla "Hikmetinden sual" olunca "mucip sebep" ve "kafi delil" in KAPİTALİZM ve SÖMÜRGEÇİLİK olduğu gün gibi ortaya çıkar.

Çünkü kapitalizm ve sömürgeciliğin kendileri, insanlar, sınıflar ve bölgeler arasında ayrıma, eşitsizliğe ve sömürüye dayanırlar. Yani sömürü, ayrımcılık ve eşitsizlik kapitalizmin ve sömürgeciliğin yapısal özellikleridir.

Kapitalizmde, artık değer başta uyarınca, birim sermaye başına en yüksek kar oranı, beşirle-

yici bir amaç olarak gerçekleştirilmeye çalışılır. "Bu amaç, genel olarak kapitalizmi, özel olarak da kapitalizmin sermaye hareketini yönetir ve sermaye birikiminin temel dürtüsünü oluşturur.

Bu azami kar amacı, kapitalistleri yarıştırdı; kapitalistler bir yandan kendi işletmelerindeki düzenleme ve uygulamaları kar oranını arttırmaya göre düzenlemeye çalışır, diğer taraftan da sermayelerini, sömürü oranını görece daha yüksek olduğu sektörlere ve bölgelere yatırır. Azami kar amacının uyarıp yönlendirdiği bu uygulamaya, tek tek kapitalistler, sektörler ve bölgeler arasında eşitsizliklere yol açar ve bir kez bu yol açıldı mı, artık eşitsizlik her geçen gün kendisini biraz daha büyütür.

Kuşkusuz kapitalizmin bu eşitsiz gelişme yasası sömürgeciliğin olmadığı koşullarda da mevcuttur. Ancak, Kürdistan'da olduğu gibi sömürgeci-sömürge ilişkilerinin hüküm sürdüğü alanlarda ve koşullarda, bu yasa daha hızlı ve çarpışmazca işler.

SÖMÜRGEÇİ BURJUVAZİ İKİ YÜZLÜDÜR!

Sömürgeci burjuvazi, kapitalizm ve sömürgeciliğin özünü teşkil eden bu ayrımı ve denge-sizliğin gerçek nedeni olan sömürücü düzenini gizlemek için, sözde bunları ortadan kaldırmak istediği yolundaki yalan ve iki-

*TİP Demokratikleşme Planı s.208, İstanbul 1978

BÖLGELERARASI KİŞİ BAŞINA ENERJİ ÜRETİM VE TÜKETİM ENDEKSLERİ (1974) (TÜRKİYE ORTALAMASI : 100)

	Marmara	Ege	Akdeniz	İç Anadolu	Karadeniz	Doğu Anadolu	G.doğu Anadolu	Türkiye
Üretim	18	23	90	39	111	321	125	100
Tüketim	175	105	52	95	48	38	41	100
Sanayi	205	121	38	73	30	20	32	100

** KAYNAK: TİP Demokratikleşme Planı, S: 210, İstanbul 1978

yüzölçüsüne sık sık başvurur. Hükümet programları ile "Kalkınma Programları"na "özel teşvik ve tedbirler"le süslü bölümler koyar; aynı yönelimi destekleyen konferanslar, seminerler düzenler, düzenletir. Böylece sömürücü düzenini devam ettirmek için, halkımızı, gerçekleri görmekten alıkoymaya çalışır.

Oysa özel kişi ve kurumlara ait yatırımlar bir yana Kürdistan'ın, devlete ait kamu yatırımlarının dağılımından aldığı payın da -doğal koşul ve kaynaklara dayalı bir kaç sektör hariç- diğer bölgelere oranla, çok düşük düzeyde kalması, sömürgeci burjuvazinin sömürücü niteliğinin ve ikilyüzölçüsünün açık kanıtıdır.

Örneğin; "1. ve 2. plan dönemi"nde, imalat sanayinde, kişi başına düşen kamu yatırımlarının bölgelere göre dağılımında, "Doğu ve Güneydoğu" diye tabir edilen Kürdistan bölgelerinin diğer bölgelere göre çok düşük oranlarla son iki sırayı işgal ederken, enerji gibi, doğal kaynaklara dayalı olduğu için, mahallinde, belli oranda yatırım yapılmasını zorunlu kılan teknik altyapı sektöründe, "Doğu Anadolu", kişi başına düşen kamu yatırımları bakımından birinci sırayı, aynı nitelikli tarım sektöründe ise "Güneydoğu Anadolu" ikinci sırayı işgal etmektedir*.

Sömürgeci Türk devleti, petrol ihtiyacının önemli bir kesimini Kürdistan'dan sağlamakta, geri kalan ihtiyacını ise, Türkiye'de hiç petrol üretilmediği için, ithal yolu ile sağlamaktadır. Kürdistan'da petrol üretimi, yıldan yıla artmaktadır. 1984 yılında üretim, yaklaşık 2 milyon 900

bin tona ulaşmıştır. (DİE, maden istatistikleri, 1985 yılı). Bunun ithal petrol fiyatı üzerinden toplam değeri, yaklaşık 504 milyon dolardır (İst. Sanayi Odası, 1985 Yılı İlk Yarısında Türkiye Ekonomisi, Ekim 1985, sf. 85). Bu miktar, tüketilen toplam petrolün, yüzde 14,9'udur. Bu üretimin ve değer olarak meblağının, kriz içinde bulunan sömürgeci Türkiye ekonomisi için hayati önem taşıdığı açıktır.

Doğal kaynaklara dayalı bir sektör olması nedeniyle petrol üretimi alanında da, bu önemli kaynağın sömürülüp tavan edilmesini için, Siirt, Diyarbakır ve Adıyaman çevresinde, sömürgeci devlet ve yabancı şirketlerce, zorunlu olarak önemli yatırımlar yapılmıştır. "Zorunlu olarak" diyoruz; çünkü ham petrolü işlemek üzere Kürdistan'da kurulan rafinerinin toplam kapasitesi, Türkiye'deki rafinerilerin toplam kapasitesinin, ancak yüzde 4,5'dir. Bu kapasite, Kürdistan'da üretilen petrolün ancak yarısını işleyebilmektedir. Geri kalanı ise, ham olarak metropole taşınıp işlenmektedir. (DPA, 5. Beşyillik Kalkınma Planı Döneminde Sektörel Gelişmeler, 1985-1989 A. Yara, Ocak 1985, s.120)

Sömürgeci Türk devleti, Kürdistan'ın doğal kaynaklarını daha iyi sömürebilmek için diğer bölge ve sektörler göre daha çok yatırım yapmak zorunda kaldığı ve yukarıda belirtilen sektörlerden sağlanan enerji ve kimi tarımsal ürünlerin, bölgelere göre üretim ve tüketim endeksleri incelendiğinde, sömürgeciliğin yatırımlardan amaç ve çıkarın yüzü net bir biçimde ortaya çıkar.

Aşağıdaki tabloda** da görül-

düğü gibi, enerji üretimi bakımından en başta olan Kürdistan, enerji tüketimi bakımından en son sıradadır. Enerji üretimi bakımından en son sırada olan Marmara ve Ege bölgeleri ise, tüketim bakımından ilk iki sırayı işgal etmektedirler.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi doğal koşullara dayalı bir sektör olması nedeniyle, sömürü ve talan için, görece daha çok yatırımın yapıldığı, yapılmakta olduğu diğer bir alan ise tarım sektörüdür. Gerçi mevcut yatırımlar, Kürdistan'daki enjin tarımsal

potansiyelli harekete geçirmekten çok uzaktır. Bunun içindir ki, daha çok sömürü ve daha çok talan için, GAP gibi büyük bir proje devreye sokularak önemli yatırımlar yapılmaktadır.

Kürdistan'da, mevcut tarımsal üretim bugünkü halıyla bile, gerek ziraat ve gerekse hayvancılık alanında, halkımızı besleyecek orandadır. Ancak, tarımsal ürünler, sömürgeci uygulamalar sonucu çok cuzzi fiyatlarla talan edildiğinden, toplumumuzun önemli bir kesimi açlıktan kıvrılırken: halkımız, genel olarak

yetersiz beslenme ve bunun yarattığı sorunlarla karşı karşıyadır.

Bir araştırmaya göre Antep ve Maraş ekisiyle Kürdistan'da, yılda, kişi başına 336 kg. süt üretilirken, kişi başına tüketilen süt miktarı ise ancak bunun yarısı kadar, yani 168 kg.kadardır. (Doç. Dr. Sadı ARAL, Doç. Dr. Ersoy Conküyör, Doğu Anadolu Bölgesi Ara Hayvancılık Kongresine sunulan tebliğ, Kars-1979) Bu, üretilen bütün yarınsına, sömürgecilerin yok pa-hasına fiyatlarla ekoyduğu anlamındadır. Süt gibi diğer bir temel gıda maddesi olan et konusunda da durum farklı değildir, zira tarım ürünleri konusunda da aynı şeyler söylenebilir.

Görüldüğü gibi sömürgeci devletin kendisi de niteliği gereği ancak bir takım doğal kaynakları talan etmek amacıyla Kürdistan'da yatırım yapmaktadır.

KALKINMAYA İLİŞKİN SÜSLÜ LAFLAR HALKIMIZI ALDATMAYA YÖNELİKTİR

Sömürgeci burjuvazinin hükümet programlarıyla, "Kalkınma Planları"nda ve "bilimsel heyetler"e düzenlettiği konferans ve seminerlerde, Kürdistan'ın "özel tedbir ve uygulamalarla kalkındırılacağına" ilişkin süslü lafları, Kürdistan'ın geri kalmışlığını gerçek nedeni olan sömürgeci ilişkileri ve kapitalizmin yapısal özelliklerini gizlemeyi; hedef şaşırtarak, boş umutlar yaratarak ülkemiz üzerindeki egemenlik süresini uzatmayı amaçlamaktadır. Oysa gözboyamak için alınan bir takım yapay tedbirlere rağmen kapitalizm ve sömürgeci-lik, amacı ve doğası gereği, ülkemizi her geçen gün biraz daha çok talan etmekte ve bu nedenle ülkemizde diğer bölgeler arasındaki ekonomik ve sosyal uçurum daha da derinleşmektedir.

Bu süreci çevirmenin ve Kürdistan'da gerçek kalkınmayı sağlamanın yolu, ulusal demokratik bir halk devrimine sömürgeci ilişkilere son vermek ve kapitalizmi gemleyerek sosyalizme yönelmekten geçmektedir.

İki Büyük Askeri Eylem

Baştarafı: S. 1'de

ge güçleri gerçekleştirdi. Amedîye ilinin Cijê kasabasının yakınındaki Derekok (Baas irakçılığının, Kürt köylülerinin sürülmesiyle boşalttığı ve yerine, Irak'ın güneyinden getirilen Arapları yerleştirdiği bölgelerden biridir) bölgesine saldıran pêşmergeler, 540 düşman askerini öldürdü, 530'unu esir etti. Bir düşman uçağı düşürüldü, uçağın pilotu Salih Ceduh Fıç sağ olarak yakalandı. Pêşmergeler, bu çarpışmada, biri 120 ve diğeri 82 mm'lik 2 adet top, 3 adet 145 mm'lik ağır otomatik silah, 2 adet askeri kamyon ve 1000 dolayında uzun namlulu silah ele geçirdiler.

İkinci büyük başan Kürdistan Yurtseverler Birliği'ne ait 3. Birlik'in Hewler'in (Erbil) 32 km yakınındaki Serleş kasabasına saldırısı oldu.

Serleş; mîmarî ve doğal güzellikle de tanınan turistik ve güvenliğe elverişli bir Kürdistan kasabasıdır. Bu özelliklerinden dolayı Saddam ve surekası burayı kendilerine yazlık olarak seçmişler. Kasabanın yerlileri sürülmüş; şehir Fransa, Belçika ve İtalyan mimarisiyle yeniden inşa edilmiştir. Başta kanlı Baas yönetiminin başı Saddam Hüseyin ve yardımcısı Tarık Aziz olmak üzere, Baas yönetiminin bir çok elebaşı bu güzel belde kendilerine birer yazlık

saray inşa ettirmişler. Kasabanın güvenliği için de çok sayıda muhafız görevlendirilmiş; modern askeri araç ve gereçler konumlandırılmıştır. Ayrıca kasabada, bölgede yayın yapan Kürt yurtsever hareketlerinin denetimindeki radyoları tesirsiz hale getirmek için oluşturulan bir radyo parazit istasyonu mevcuttur.

Pêşmerge birlikleri ağır bir çatışmadan sonra düşman muhafız birliklerini ağır bir yenilgiye uğratmış, kasabayı tamamen ele geçirmiş; irakçı Baas yönetimine ait ne varsa tahrip ettikten sonra aynı gece kasabayı terk etmiştir. Eskiye göre düşmanın uğradığı başlıca zararlar Saddam ve Tarık Aziz'in yazlık sarayları başta olmak üzere çok sayıda Baas yöneticisinin konutları tahrip edilmiştir. 4 adet panzer, 1 tank, 30 muhtelif askeri taşıma aracı yakılmıştır. Çok sayıda düşman askeri öldürülmüş veya tutsak edilmiştir. İlk tahminî tespitlere göre bu saldırıda düşmanın uğradığı toplam zarar, 150 milyon doların üzerindedir.

Kürdistan Yurtseverler Birliği, esir düşen düşman askeri sayısının çokluğundan dolayı, teslimme ve korunmaları için Kızılcık'a yardım çağrısında bulunmuştur.

(2000) İkinin'e Doğru Dergisi Yazı Kuruluna

Partimiz Genel Sekreteri S. DİCLE yoldaşın İkinin'e Doğru dergisine gönderdiği bir mektubu okuyucularımıza sunuyoruz.

Pêşeng Redaksiyonu

Derginizin 27 Aralık 1987-2 Ocak 1988 tarihleri arasında yayınlanan 2. yıl; 1. sayısında yayınlanan "Türkiye'de yasal Kürt partisi kurulacak" başlıklı ve "Kürdistan Press" kaynaklı haber yorum yazısında, partimizin adanın da karşıtıldığı aşırı aşar olmayan bazı idialara da yer verilmiştir. Partimize ilişkin idiaların tümüyle asılsız olması ve kamuoyununda yanlış anlamalara yol açması nedeniyle bir açıklama yapmayı zorunlu gördük. En kısa sürede, derginizde bu açıklamaya yer vereceğiniz umuduyuz. Demokratik yolundaki kararlı ve cesur çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Yukarıda adı geçen yazınızda, kurulacağı idia edilen yasal partiye öncülük edecek iki Kürt aydınının TKP kongresine çağrıldığı ve kongre sırasında bir perde arkasında oturarak çalışmalarını izledikleri iddiasına yer verildikten sonra, bu iki Kürt aydınının TKP tarafından "Sol Birlik Delegasyonu" adı altında, Ekim Devriminin 70. yıl dönümü törenlerine katılmak üzere Moskova'ya davet ettirildiğine değiniliyor.

Kamuoyuna da yansıtıldığı gibi, Sol Birlik Delegasyonu olarak Ekim Devriminin 70. yıldönümü törenlerine katılanlar arasındaki Kürtler, PPKK Genel Sekreteri Serhad Dicle ve TKSP Genel Sekreteri Kemal Burkay'dır. Bunlar da TKP'nin davet ettirmesiyle değil, bizzat SBKP MK'sinin Sol Birlik'e yaptığı resmi davet sonucu bu törenlere katılmışlardır. Birakalım davet ettirmeyi hatta TKP Kürt örgütlerinin böylece uluslararası toplantılara katılmalarından rahatsızlık bile duyar. Davet ettirme idiası, bu davete katılmayı kucümsemek için Kürdistan Press'in hayal dünyasında uydurmuş bir ididir.

Derginiz, Ekim Devrimi törenlerine katılan sözkonusu iki Kürt

aydınının TKP'nin kongresine çağrılmadığı ve çalışmalarını perde arkasında izledikleri idiasına da yer veriyor. Aslında bir sürü asılsız idiaya yer vermesinin rağmen Kürdistan Press'in sözkonusu yazısı bile, Kongre'ye katılanlar ile Ekim Devriminin Yıldönümü törenlerine katılanların aynı kişiler olduklarına yer vermiyor. Adları verilmemesine rağmen bu iki olaydaki şahısların ayrı ayrı kişiler olduğu; hatta TKP Kongresi'ne katılanların örgütlerden ayrılmış ya da örgütsüz insanlar olduğu anlaşılıyor. Buna rağmen İkinin'e Doğru gibi ciddi ve duyarlı bir dergi bu asılsız idiaya nasıl yer verdi, doğrusu anlamak mümkün değil.

Herşeyden önce bilmenizde yarar varki, partimizden ne herhangi bir kişi ne de delegasyon

TKP'nin kongresine katılmış değil. Çağrılmadığı için... Eğer çağrılıydı, katılırdı, açıktan kongreyi izler kamuoyuna da kongreye katıldığını açıklardı. Perde arkasında da oturmazdı. Çünkü partimiz TKP'nin kongresine katılmaktan TKP ile ortak iş yapmaktan çekinen bir parti değil. Nihayet bugüne kadar Sol Birlik içinde birlikte çalışıyoruz. Aynı zamanda partimizin perde arkasında kongreler izlemeye ne hevesi vardır ne de böylesi saçma bir şeyi ciddiye alır. Saygılarımla, başarılar dilerim.

25.01.88

Kürdistan Öncü İşçi Partisi
(PPKK)

Genel Sekreteri
Serhad Dicle

ÖĞRETMEN ÖRGÜTLENMESİ

Baştarafı: S. 2'de

lerin, köylülerin, diğer dar gelirli-lerin çocuklarını okutmadığı köşullarda ortaöğretim parasız hale getiriliyor. Yani, halklarımız beyin yıkama kurumları olarak okullara bundan böyle para da ödeyecekler.

İşte, eğitim emekçilerimizin örgütlenmelerine yönelik atılan adım bu koşullarda gerçekleşiyor. Daha işin başında olduğundan, bu adımın iki ülkenin tüm ilerici öğretmenlerini kucaklamaya doğru başka adımların sürdürülebilmesi için birlik zemini ve mücadele hedeflerinin iki ülkenin öğretmenlerinin taleplerinin formülasyonu temelinde olması gerekir. Aksi halde oluşan veya oluşturulacak bir örgüt ne eğitim emekçilerinin onurlu geçmiş mücadelelerinin devamı, ne de kendi işlevi çerçevesinde, en az düzenli rahatsız edilecek bir düzeye ulaşır.

Ama demokratik öğretmen hareketinin sahip olduğu deney ve mücadele içinde yetişen zengin kardo birikimi bu konuda geleceğe umutla bakmamıza kaynaklık ediyor.

Buraya dek söylediklerimizi toparlarsak: Eğitim emekçilerimizin örgütlenmesine yönelik tüm çabaları dün olduğu gibi bugüne olumsuz buluyoruz. Bu olumsuzluğun derecesi, hareketin 1980'den öncesi ideolojik zemin ve mücadele hedeflerinin çok daha geri zeminlere götürülmemesine bağlıdır. Kürt öğretmenler açısından bunu somutlaştırırsak, eğitimin demokratikleştirilmesi temelinde anadilde eğitim talebinin savunulması prensibinden geri adım atılmamalıdır. Çünkü bu talep demokratik eğitim talebinin başlı başına önemli bir ayağını oluşturuyor.

İSRAİL

TAŞ VE SOPALARLA BAŞLAYAN DEVRİMİ DURDURABİLECEK Mİ?

Baştarafı: S. 12'de lerin Yahudilere daha büyük topraklar edinme emelleriyle birleşmesiyle, İsrail bölgesinde ABD emperyalizminin Jandarimalığını üstlendi. Ta 1897'lerde "N" den Fırat'a kadar uzanan İsrail devletinin kuruluşunu" hedefleyen sionistler fırsat kollayarak her gün yeni topraklar işgal etmeye başladılar. 1948'den 1968'e kadarlık 20 yıl içinde denetim altına aldıkları 14 bin kilometre karelik toprağı 60 bin kilometre kareye çıkardılar.

Sionistler hangi gerekçeyle olursa olsun daha çok Arap topraklarını ele geçirmek; mümkün olduğunca çok Yahudi yerleşim merkezini kurmak; fırsat buldukça daha çok Filistinli topraklarından sürmek; işgal edilmiş alanların ekonomisini İsrail'e bağımlı kılmak; Arap Filistin halkının kültür mirasını yok etmek şeklinde özetlenebilecek bir işgal politikası izlediler.

Filistin halkı, sionistlerin tüm bu terör ve katliamlarına karşı mücadelesini sürdürdü. Mücadele, ilk dönemlerde dağıntık durumda olan Filistinli örgütlerle sürdürüldü. Fakat kısa bir süre sonra FKÖ'nün çatısı altında mücadelelerin birliği sağlandı. FKÖ gün geçtikçe güçlendi. Giderek Filistin halkının hakkı davasına dünya kamuoyu da büyük destek verdi.

FKÖ'nün Birleşmiş Milletler'e bağlı kuruluşlarda üye statüsünü kazanması, Filistinliler için diplomatik zafer oldu. İsrail her fırsatta Filistin halkının örgütlü gücünü tasfiye etmek için görülmeyen kıyımlar düzenledi. Ancak 40 yıllık sürgün, terör, katliam ve kıyımlar Filistin halkının ortadan kaldırmadığı gibi, sürgün İsrail ve özellikle çocuk, kadın, kadın yasıfı demeden insanların kanına giren İsraili yöneticilere Filistin halkı ölmeye terisi döktürüyor.

MÜCADELENİN GELECEĞİNİ KİM BELİMLEYECEK?

Filistin ulusal kurtuluş hareketi

ti 40 yıldan beri güçlü eylemler örgütüyor. İsrail yıllarca FKÖ'nün başını ezmeye çabalayadursun; sınırları dışında MOSAD terör hareketleri düzenleyedursun; bunların tümü bugüne kadar bu halkın adil ve haklı kavgasını boğmaya yetmedi.

Bugün işgal edilmiş topraklarda tüm dünyanın dikkatle izlediği eylemlerin potansiyeli, terörün ve ölümün kol gezdiği günlerde dünyaya gelen çocuklardır. Toplumsal ve doğasal gelişmenin belirleyici unsurunu her zaman iç dinamikler oluşturur gerçeğini bugün Filistin'deki direnişler çok iyi ifade ediyor. Filistin halkıyla uluslararası dayanışmanın önemi büyüktür elbette. Fakat 40 yıllık dayanışma hiç bir zaman bugün işgal edilmiş topraklardaki direniş ve başkaldırı kadar ne sionist yöneticileri kışkırttı, ne de Filistin halkının bu kadar tartıştırdı.

BM'de ve uluslararası tüm platformlarda İsrail'in tecrit oluşu, Filistin halkının lehine kararların alınması ve adımların atılması çok değişik neden ve amaçlar içermektedir. Bir kere artık ABD emperyalizmi çok açıkça gördü ki sionist İsrail devletinde 1948, 56, 67, 73 ve 1982'de Filistin davasını kokten tasfiyeyle amaçlayan saldırı, sürgün katliam ve işgalleri Filistin halkının mücadelesini boğanadı. Artık ABD emperyalizmi, yıllardır tasfiye edilemeyen Filistin kurtuluş hareketi gerçeğini; Arap gerillilerinin sorunu çözüm politikası çerçevesinde İsraili yönetimine kabul ettirmeye çalışıyor. Şimdiye kadar böylesi gerilci çözümlerden olan Camp David, Fahd Planı, Ortadoğu Federasyon girişimi planları, sorunun esas unsuru olan Filistin halkı tarafında boş çıktı. Tüm bu gerilci plan ve "çözüm" ler bosa çıktı. Filistin halkının bundan böyle de kendisine dayattıkları gerilci planları bosa çıkaracağı beklenmektedir.

Filistin kurtuluş hareketinin daha gerçekçi politikalar oluşturması için belki de işgal edilmiş topraklarda bugünkü başkaldırı ve direnişler gerektirdi. Şimdiye kadar Filistin ulusal kurtuluş hareketinde sionist yönetiminin yıllardır sürdürdüğü imha katliamlarına tepki olarak İsrail halkının varlığını ted eden politikalar ağırlıktaydı. Ancak bugün Filistin kurtuluş hareketinin çağınluğuna nasil ki, Filistin halkının varlığını tartışmasızca kabul ediyorsa, aynı şekilde İsrail halkının varlığını da kabul ediyor. Hatta FKÖ lideri Yaser Arafat, İsraililerle bir konfederasyonun bile mantık çerçevesinde olduğunu söylüyor. Arafat, Orta Doğu'da Filistin sorunu tam yetkiyle ele alacak bir uluslararası konferansa ilişkin görüşlerini şöyle dile getiriyor: "...eğer böyle bir toplantıya gidersen, bu, Suriyeli, Lubnanlı, Mısırlı ya da Ürdünlü kardeşlerimizle tartışmak için olmayacak Hayaletlerle değil, İsraili açımda bir düşmanla uğraşuyorum. Gerçeklerle ve yaşamın gerçekleriyle karşı karşıyayız."... "İsraililerin bosalettikleri ve özürleştirdiğimiz Filistin'e alt tüm topraklarda bağımsız bir Filistin devleti kararlarına da Ürdünlülerle, Mısırlılarla, Suriyelilerle belki de İsraililerle ortak bir konfederasyon oluşturuluz."

Sionist yönetimde Filistin halkına reva görülen bu insanlık dışı terör ve kıyımlara karşı yalnız İsrail dışında sesler yükselmiyor. Yahudi halkı da sionist yönetiminin bu vahşet saldırılarına karşı çıkıyor. İsrail'de "Şimdi Barış" adıyla bir hareket oluştu. Onbinlerce insanın katıldığı İsraili yönetimi protesto gösterileri yapılıyor. İsrail meclisinde hükümetin politikalarını yeren tutumları, açıklamaları yapılıyor. FKÖ lideri Yaser Arafat, İsrail meclisindeki tepkileri şöyle ifade ediyor: "Sizce bir toplantı bulunayım, 24 Aralık günü İsraili milletvekili Ar-

eh Hess tarafından kaleme alınmış ve işçi partili 12 milletvekiliince imzalanmış bir mektup aldım. Bu mektupta Hess ve arkadaşları, Batı Şeria ve Gazze'de olup bitenleri kınıyorlar ve bir İsrail-Filistin konfederasyonunun oluşturulması için çağrıda bulunuyorlardı. Ben onlarla görüşmeye hazırım."

Filistin'de bugünkü direniş ve başkaldırının, bir yanıyla FKÖ'nün dışardaki gücüyle bütünleşmesi, diğer yanıyla, hem ufuşlararası gücü bir destek ve dayanışmaya sahip olması, hem de İsrail halkının bizat kendisinde barışın: sağlanması için aktif takviye edilmesi Filistin sorunun çözümünü kaçınılmaz kılıyor.

Filistin Halkıyla Dayanışmaya Çağıldılar

Baştarafı: S. 5'te mi, işgal altındaki topraklardaki halkın şanlı direnişi bahanesiyle tutukladığı yüzlerce kişiden onlarca sendika, kitle örgütleri ve toplumsal kurumların yöneticisini sınır dışı etmek istemektedir. Aynı işgalci yönetim, tutukluları Ürdün sınırı yakınındaki yeni toplama kamplarına göndermek için yedek askeri yargıçlar atayıp ani yargılamaya karar verme yoluna gitmiştir.

Bu sınır dışı etme listeleri daha önceden İsrail Parlamentosu'nda hazırlanmış ve bugünlerde uygu-

lanmasına direnişler bahane edilmiştir.

Bu çağrıyla imzalayan kurtuluş hareketleri; işgal altındaki topraklardaki Filistin halkının tek ve meşru temsilcisi FKÖ önderliğindeki kahramanca direnişini seğamlar ve her türlü desteğin sağlanması için çalışırken, tüm ufuşlararası insani ve hukuki örgütleri, İsrail yönetiminin şiddet uygulamasına karşı çıkmaya ve sınır dışı etme kararlarının iptal edilmesi, ayrıca Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin işgal altındaki topraklara ilişkin kararlarına uyulması ve bu kararların uygulanması için caba sarfetmeye çağırıyor.

JİNA NÜ YAYINLARI

Çıkan Kitaplar:

- * 1925 Kürt Ayaklanması (Şeyh Sait Hareketi), Prof. M. A. Hasretyan, Dr. K. M. Ahmad, M. Ciwan
- * RONAHİ (1942-1945 yılları arasında aylık olarak Kürtçe yayınlanan derginin tüm sayıları birarada)
- * Jyana Rewşenbiri û Siyasi Ya Kurdan (Di dawiya sedala 19-an û destpêka sedala 20-an de) Kürmancca Dr. Celilê Celil
- * Büyük Anayurt Savaşında Kürtler 1941-1945 H. M. Çetoev
- * Komara Demokratik A Kurdistan (Mahabad) - Kürmancca. Kerim Husami
- * Yüzyulumuzun Başlarında Kürt Milliyetçiliği ve Dr. Abdullah Cevdet, Malmısanij
- * Roja Nû (1943-1946 yılları arasında haftalık olarak Kürtçe yayınlanan derginin tüm sayıları bir arada)
- * Dengê Xêzikan (Karikatür kitabı), Mamoste
- * Images Du Kurdistan de Turquie (Kürdistan'a ilişkin resim albümü), Şuayip Adib
- * Anılarım, Soranca, Kerim Husami
- * Hesir û Baran, Kürmancca, Bavê Nazê
- * Zazaca - Türkçe Sözlük, Malmısanij
- * Agirê Sinema Amûdê, Kürmancca, M. Ahmedê

Namî

İSTEME ADRESİ:
Jina Nû Förlaget
Post Box 240 12
750 24 UPPSALA
SWEDEN

Postgiro: 50 37 99-9

Yasal TBKP Girişimi

Baştarafı: S. 5'te seçmesi, Türkiye'nin demokratikleştirilmesine yarar değil zarar getirecektir. Bu taktik aynı zamanda, oluşacak TBKP'nin daha şimdiden kendisiyle diğer Türkiye ve Kürdistanlı güçler arasında ikama sokmaya, devrimci kamuoyunda inançlık ve güvenliliğini yitirmeye ve bizzat bu partiyi geliştirmeye yol açan bir taktiktir. Bu taktiğin belirlenip yürütülmesinde insiyatifi elde tutan demokrasi ya da sol güçler olmaması, diktatörlüğün hükümeti olmuştur. İki genel sekreterin yasal parti kurma yerine hapsi boylamış ve kimse nin bunun önüne geçememiş olması bir yana, kalın kapardırması görülmüşdür. Doğru olduğunu kanıtıyor. Taktik doğru olsaydı yasal parti kurmaya gidenleri hapse atmaya kimse nin gücü yetmez ya da tutuklandıklarında yer yerinde oynardı.

PPKK
Politik Büro

İSRAIL

TAŞ VE SOPALARLA BAŞLAYAN DEVRİMİ DURDURABİLECEK Mİ?

D. ARAM

Filistin halkının siyonist işgalere karşı başlattığı gösteri ve direniş ikinci ayını doldurdu. Filistin ulusal kurtuluş hareketi, 20 yıldan beri ilk kez işgal edilmiş topraklarda siyonist devleti böylesine köşeye sıkıştıran ve dünya kamuoyu üzerinde büyük etkiler yapan direnişleri örgütleyebiliyor.

Taş ve sopalarla siyonist güçlere karşı siperlere dayanan bugünün 20 yaşındaki gençleri, 1967'deki Arap-İsrail savaşı içinde dünyaya gözlerini açan çocuklardır. Bu çocuklar göç, katliam ve siyonist terör içinde yoğrulan kaya gibi sert gençlerdir. İsraililer her bir gençin bir potansiyel olduğunu itiraf ediyorlar.

**"TOPRAKSIZ BİR HALKA,
HALKSIZ BİR TOPRAK
VERMEK"**

Dünyada çok az ülkenin toprakları Filistin toprakları kadar işgalcilerin at kosturduğu yağma ve talan diyarı oldu. İbraniler, Asurlular, Babililer, Persler, Yunanlılar, Romalılar, Osmanlılar, İngilizler ve nihayet İsraililerin terör estirdiği, kan döküldüğü ve katliamlar düzenlediği bir diyar oldu Kenaniler'in ülkesi.

1987 yılında İsviçre'nin Basel kentinde siyonistlerin ilk kongresi, büyük Yahudi sermayedarlarının görüşü olan "Yahudilere kendisinden başka herkes düşmandır." "Dünyayı yönetmeyi hak eden tek ulus Yahudilerdir." esası üzerinde toplandı. Siyonistlerin ilk kongresinde "Nüfuseden Fırat'a kadar uzanan bir İsrail devletinin kurulması" gerektiği ve bunun da "topraksız bir halka halksız bir toprak vermekle" mümkün olacağı kararlaştırıldı.

rdi.

Filistin'in İngiliz mandası altına girmesinden önce, 1917'de İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Balfour'un, siyonist hareketin en büyük mali destekçisi Baron Rothchild'e hitaben yazdığı ve 2 Kasım 1917'de açıklanan Balfour Deklarasyonu'nda şunlar söyleniyordu. "Majestelerin hükümeti Filistin'de Yahudi halkı için ulusal bir yurt oluşturulmasını olumlu görür ve bu amaçla ulaşmak için elinden gelen çabayı harcayacağını belirtir." Bu belge kısa bir süre sonra Fransa ve ABD tarafından da onaylandı.

1920'de toplanan San Remo Konferansı'nda Filistin'de bir İngiliz manda yönetiminin kurulması benimsendi. Bu kararın 1922'de Milletler Cemiyeti'nce de onaylanmasıyla, Filistin'de 1948'e kadar sürecek olan İngiliz manda yönetimi dönemi başladı.

Filistin'in siyonistlerce işgal İngiliz mandası döneminde oldu. İngiliz manda yönetimi öncesinde Yahudilerin Filistin'deki toplam nüfusu %10 kadardı. 1945'te gelindiğinde artık Filistin nüfusunun %35'ini Yahudiler teşkil ediyordu.

İngilizler, Filistin halkının ulusal haklarını elde etme amaçlı başkaldırıların acımasızca bastırıyordu. Ayaklanmalar sırasında İngiliz mandası yönetimince 100.000 Arap tutuklandı, 50.000 Arap öldürüldü. Bu terörün yanı sıra siyonistlerin oluşturduğu Haganah, Irgun, gibi terör örgütleri de Filistin halkına yönelik saldırı üzerine saldırı düzenleyerek, Arap halkını göçe zorluyordu.

**KORSANCA KURULAN
BİR DEVLET Mİ?**

Birleşmiş Milletler'in Eylül

1947 kararıyla Filistin toprakları ikiye bölündü. 14,100 kilometre karelik bir alanı kapsayacak Yahudi devletinde (tüm toprakların %54,8'u) 497.000 Arap, 498.000 Yahudi; 11.100 kilometre karelik Filistin'de ise (tüm toprakların %42,9'u) 725.000 Arap, 10.000 Yahudi yaşayacaktı. Kudüs de uluslararası bölge olarak kalacaktı. Gazze Mısır'a ve Batı Şehitler Ordü'nü bırakılacaktı. Karar hayata geçmeden önce, siyonist Menahem Begin komutasındaki çeteler Nisan 1948'de Der Yasin'de giriştiği kıyımda aralarında çocuk, yaşlı ve kadınların da bulunduğu 300 Filistinliyi katlettiler. Bu olaylardan sonra Filistinliler topraklarını kitlesel biçimde terk ederek başka yörelere göç etmeye başladılar.

İngiliz emperyalizm siyonistlerle anlaşarak 14 Mayıs 1948'de İngiliz mandasına son verdiklerini duyurdular. İsraililer bunu fırsat bilerek hemen kendi devletlerini ilan ettiler. Bu oldu bitti karşısında Arap devletlerinden, Lübnan, Mısır, Irak ve Suriye 15 Mayıs'ta Filistinlilerin hayatını korumak için Filistin'e girdiler. Ancak Arap orduları İsrail karşısında yenilgiye uğrayarak Filistin topraklarının %78'ini İsrail'e teslim ettiler.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra dünyanın en büyük emperyalist gücü haline gelen ABD'nin, dünyada egemenliğini gerçekleştirmek için her bölgede harekete geçirmek için bölgesel güçlerin jandarmalığına ihtiyacı vardı. İsrail devletinin dünyanın bu önemli bölgesinde kurulması ABD emperyalizmi için ele geçmez bir fırsattı. ABD emperyalizminin, yayılmacı ve dünyaya egemen olma emelinin siyonist-

Devamı: S. 10'da